

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การใช้เทคนิคซินเนคติกส์เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนบทโฆษณา สำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนบทโฆษณาสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์เปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์กับเกณฑ์ร้อยละ 60 และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเขียนบทโฆษณา สำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่เรียนโดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/5 โรงเรียนท่าวังผาพิทยาคม อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 45 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ การเขียนบทโฆษณาสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนบทโฆษณาสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ เกณฑ์ประเมินความสามารถในการเขียนบทโฆษณา สำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการเขียนบทโฆษณาสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ นำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. นักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์มีความสามารถในการเขียนบทโฆษณา สำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ผ่านเกณฑ์การประเมินที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 60 เป็นจำนวนร้อยละ 89 และนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 11
2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์มีความคิดเห็นต่อการเขียนบทโฆษณา สำหรับสื่อสิ่งพิมพ์อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าวสามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. นักเรียนที่เรียน โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์มีความสามารถในการเขียนบทโฆษณา สำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ผ่านเกณฑ์การประเมินที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 60 เป็นจำนวนมากถึงร้อยละ 89

โดยมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ในระดับดีมาก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 27 ผ่านเกณฑ์ในระดับดี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 38 และผ่านเกณฑ์ในระดับปานกลางจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 22 อาจเป็นผลเนื่องมาจากสาเหตุสำคัญ ดังนี้

ประการแรก ซินเนคติกส์เป็นเทคนิคที่เน้นให้นักเรียนคิดเปรียบเทียบจากคำถามของ ครูผู้สอน ดังที่ สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545, หน้า 113) กล่าวว่า คำถามของครู เป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้คำถามที่หลากหลาย ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้นักเรียนมีอิสระในการตอบ ซึ่งมีส่วนช่วยส่งเสริมให้นักเรียน สามารถคิดและเขียนออกมาได้อย่างสร้างสรรค์ เช่น การตั้งชื่อผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นกิจกรรมใน แผนการจัดการเรียนรู้แรกๆ ที่ให้นักเรียนฝึกคิดแบบซินเนคติกส์ เมื่อครูสังเกตเห็นว่านักเรียนขาดความ กระตือรือร้นและไม่มั่นใจในการตอบคำถาม ครูจึงตั้งคำถามที่หลากหลายเพื่อเพิ่มแรงมูในการ ตอบของนักเรียน เช่น ขั้นตอนการเปรียบเทียบทางตรงที่กำหนดให้นักเรียนนำไถ่ซึ่งเป็นสินค้า ท้องถิ่นไปเปรียบเทียบกับสิ่งต่าง ๆ โดยใช้วิธีการถามลักษณะทั่วไปของไถ่ก่อน แล้วจึงให้ นักเรียนนำลักษณะของไถ่ไปเปรียบเทียบกับสิ่งอื่น จากการตั้งคำถามว่า โลกนี้มีอะไรเหมือนไถ่ บ้าง หรือไถ่ทำให้นักเรียนนึกถึงอะไรบ้าง พร้อมกันนี้ครูยังให้นักเรียนได้ใช้วิธีการตอบคำถามที่ หลากหลาย เช่น ให้นักเรียนสมมุติว่าตนเองเป็นสาหร่ายแปรรูปไถ่แล้วบอกความรู้สึกของตนเอง โดยให้เวียนกันตอบทีละคนและใช้คำตอบที่ไม่ซ้ำกัน หรือให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่มโดยให้ สมาชิกในกลุ่มทุกคนเขียนคำตอบลงในกระดาษปฐพีขนาดใหญ่พร้อมกัน ทำให้นักเรียนค่อยๆ ออก ความคิดจากคนอื่นได้อย่างหลากหลายและแปลกใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2541, หน้า 39) ที่ว่า การตั้งคำถามที่กระตุ้นให้นักเรียนคิดโดยอาจเริ่มต้นว่า “สิ่งนี้จะคล้ายกับอะไร” หรืออาจให้นักเรียนคิดว่า การทำกับข้าวคล้ายกับการประชุมอย่างไร เป็นต้น การฝึกให้เด็กตอบคำถามแบบนี้จะช่วยส่งเสริมให้เด็กมีความรู้อย่างลึกซึ้ง ไม่จำกัดอยู่ เฉพาะขอบเขตและแนวคิดเก่าๆ ของตนเอง ทำให้คิดเลขไปไกลกว่าข้อมูล ทฤษฎี และความเชื่อที่ มีอยู่จะทำให้จิตใจของเด็กเปิดกว้างยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของคุชฎี บริพัตร ณ อยุธยา (2540, หน้า 185) ว่า คำถามที่ไม่ต้องการคำตอบตายตัวมีประโยชน์ยิ่งยวดในแง่ที่ทำให้เด็กกล้า ตอบ เพราะไม่ว่าจะตอบอย่างไรครูก็รับฟัง ไม่ใช่คำตอบเดียวซึ่งเขาอาจจะไม่รู้ เมื่อเด็กมีความ มั่นใจ ครูขยันถามให้ชวนคิดบ่อยๆ เด็กก็จะขยันคิด เมื่อขยันคิดสมองก็จะเฉียบคมขึ้น กลายเป็น คนคิดเป็นทำเป็นและเกิดความคิดสร้างสรรค์ในที่สุด

ทั้งนี้หากมีช่วงกิจกรรมที่นักเรียนไม่สามารถตอบคำถามได้ โดยเฉพาะขั้นตอนการเปรียบเทียบ คำคู่ขัดแย้ง ซึ่งนับว่าเป็นขั้นตอนที่ค่อนข้างยาก ครูควรใช้การยกตัวอย่างประกอบ เพื่อกระตุ้น ความสามารถในการคิดของนักเรียน และถ้าหากมีการนำเสนอผลงานครูจะแนะนำให้แต่ละกลุ่ม

นำเสนอเฉพาะสิ่งที่แตกต่างจากกลุ่มอื่น พร้อมทั้งชมเชยเพื่อให้กำลังใจ ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างผู้อื่น และมีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมมากขึ้น

ประการต่อมา การนำสินค้าท้องถิ่นมาเป็นบริบทในการเขียนบทโฆษณาสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ มีส่วนช่วยให้นักเรียนเกิดการคิดเชื่อมโยงเรื่องที่เรียนกับประสบการณ์ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี จากการตรวจผลงานพบว่า สิ่งที่นักเรียนนำมาเปรียบเทียบกับสาหร่ายแปรรูปไถยีนั้นล้วนเป็นสิ่งที่อยู่รอบตัว และสิ่งที่นักเรียนสนใจ เช่น ดารา นักร้อง บทเพลง และภาพยนตร์ ยังผลให้นักเรียนคิดได้อย่างคล่องแคล่วและหลากหลาย อาทิ โฆษณาสาหร่ายแปรรูปไถยีนักเรียนได้เปรียบเทียบกับรสชาติที่คิดขึ้นมาใหม่ ว่าแปลกแหวกแนวเหมือนเลดี้กาก้า ซึ่งเป็นศิลปินชาวต่างชาติที่เป็นสัญลักษณ์ของความแหวกแนวในขณะนี้ และบางคนก็เปรียบเทียบการรับประทานสาหร่ายแปรรูปไถยีนที่มีสารคลอโรฟิลล์จะทำให้สวยโดยไม่ต้องศัลยกรรม เหมือนดาราดาราเกาหลีที่ได้รับรางวัลชนะเลิศสาวสวยเกาหลีที่ไม่ผ่านการศัลยกรรม เป็นต้น จากผลงานของนักเรียนดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า สินค้าท้องถิ่นซึ่งเป็นสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวของนักเรียนมีส่วนช่วยให้นักเรียนสามารถคิดเปรียบเทียบเชื่อมโยงความสัมพันธ์สิ่งต่างๆ ได้อย่างแปลกใหม่และน่าสนใจ

ประการสำคัญ เนื่องจากบทโฆษณาสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์มีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วน คือ วจนภาษา และอวจนภาษา แม้ว่าการวิจัยครั้งนี้จะเน้นให้นักเรียนเขียนบทโฆษณาเฉพาะในส่วนของวจนภาษาก็ตาม แต่เพื่อให้นักเรียนสามารถสร้างผลงานได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ครูผู้สอนได้ดำเนินการวางแผนการสอนร่วมกันกับครูผู้สอนกลุ่มวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยใช้การสอนบูรณาการแบบขนาน เรื่องการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ตกแต่งรูปภาพ กับเรื่องการเขียนบทโฆษณาสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อให้นักเรียนสามารถทำภาพประกอบและออกแบบตัวอักษรให้สอดคล้องกับแนวคิดในการเขียนบทโฆษณาสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ จากการตรวจผลงาน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่สามารถนำความรู้จากการเรียนทั้งสองวิชามาประยุกต์ใช้ร่วมกันได้เป็นอย่างดี

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์พัฒนาความสามารถในการเขียนบทโฆษณาได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่ต้องพัฒนาควบคู่ไปกับการเขียนบทโฆษณาสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ โดยแต่ละขั้นของการจัดกิจกรรมจะเน้นให้นักเรียนจะฝึกคิดเปรียบเทียบเพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ทำให้นักเรียนมีอิสระในการคิด กล้าแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างจากผู้อื่น และสามารถสร้างผลงานที่มีความแปลกใหม่ได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับแนวคิดของ Gordon (1961) ที่ว่าซินเนคติกส์ เป็นทฤษฎีที่ใช้สำหรับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งต้องอาศัยกิจกรรมหรือเครื่องมือที่เรียกว่าการอุปมาเปรียบเทียบ และผลการวิจัยของพรทิพย์ ประการแก้ว (2543)

ที่ศึกษาเรื่องการใช้เทคนิคซินเนคติกส์ช่วยสร้างความคิดในการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ความคิดในการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์สูงขึ้นไประดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 และความคิดกับความสามารถในการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และผลการวิจัยของสุทธิภักดิ์ (2545) เรื่อง การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการสอนแบบซินเนคติกส์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้วยการสอนแบบซินเนคติกส์มีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมทางวิทยาศาสตร์อื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยยังพบว่า มีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 5 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 11 นั้น อาจจะเป็นผลเนื่องจากนักเรียนขาดเรียน จึงมีเวลาเรียนไม่ครบตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ดังนั้นครูต้องดำเนินการสอนเพิ่มเติม เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนบทโฆษณาสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ของนักเรียนให้ครบตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

2. นักเรียนมีความคิดเห็นของการเขียนบทโฆษณาสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่เรียนโดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ โดยภาพรวมในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ กิจกรรมซินเนคติกส์ทำให้นักเรียนเกิดความคิดริเริ่มแปลกใหม่มากขึ้น อาจเป็นผลเนื่องมาจากการคิดเปรียบเทียบทั้ง 3 แบบ ซึ่งประกอบด้วย การเปรียบเทียบทางตรง การเปรียบเทียบกับตนเอง และการเปรียบเทียบคำคู่ขัดแย้ง เป็นกระบวนการคิดที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ทำให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มแปลกใหม่ในการเขียนบทโฆษณาสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์มากขึ้น

นอกจากนี้ นักเรียนยังมีความคิดเห็นพ้องกันว่า สิ่งที่เพื่อน ๆ ช่วยกันเสนอระหว่างทำงานเป็นกลุ่มช่วยจุดประกายความคิดใหม่ๆ ได้เป็นอย่างดี โดยเขียนแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในประเด็นนี้เป็นต้นว่า แค่คิดคำตอบจากคำตอบของเพื่อนไปเรื่อย ๆ ก็ได้ความคิดใหม่ๆ และถ้าทุกคนในกลุ่มช่วยกันแสดงความคิดเห็น จะทำให้เกิดความคิดใหม่ๆ มากขึ้น หรือตอนที่ครูให้เขียนคำตอบพร้อมกันลงในกระดานแผ่นใหญ่ ถึงจะต่างคนต่างเขียนก็ตาม แต่ขณะที่เขียนนั้นเราเห็นคำตอบของทุกคน จึงรู้สึกว่าเป็นการช่วยกันคิดและช่วยกันเขียน สอดคล้องกับคำกล่าวของ นันทนา ยาวีราช (2547, หน้า 38) ที่ว่า ความคิดที่นักเรียนแต่ละคนเสนอในชั้นเรียนนับว่ามีคุณค่าต่อการทำงานกลุ่ม และการพัฒนาตัวเองของนักเรียนได้ส่วนหนึ่ง วิธีซินเนคติกส์เปิดโอกาสให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความสามารถโดยเท่าเทียมกัน แม้แต่นักเรียนที่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นก็สามารถแสดงความคิดเห็นออกมาได้ไม่ยาก

ทั้งนี้ นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า วิธีการแบ่งกลุ่มที่นักเรียนชอบที่สุด คือ การแบ่งกลุ่มด้วยรูปภาพ โดยให้นักเรียนบอกว่าภาพดังกล่าวเหมือนอะไร แล้วให้นักเรียนทุกคนเขียนคำตอบลงในกระดาษ จากนั้นขออาสาสมัครจำนวน 5 คน ไปเขียนคำตอบบนกระดาน ลำดับต่อมาครูจัดกลุ่มโดยกำหนดให้นักเรียนที่มีคำตอบเหมือนหรือคล้ายกันอยู่กลุ่มเดียวกัน และสำหรับกิจกรรมที่นักเรียนชอบที่สุดคือ การถ่ายภาพปริศนา เพราะทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกและตื่นเต้นที่ได้คิดเชื่อมโยงและหาลักษณะร่วมของสิ่งต่าง ๆ เพื่อสร้างกลุ่มคำจากภาพ

สำหรับการให้นักเรียนนำเสนอและวิจารณ์ผลงาน นับว่าเป็นอีกขั้นตอนที่มีความสำคัญ เพราะนักเรียนสามารถนำคำติชมไปเป็นแนวทางปรับปรุงผลงานของตนเองให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งสำหรับการปรับปรุงผลงานนั้น ครูจะมอบหมายให้นักเรียนทำนอกเวลาเรียน เพื่อให้นักเรียนไม่รู้สึกกดดันและเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดตะกอนทางความคิดและเขียนออกมาอย่างสุดความสามารถ ทำให้นักเรียนรู้สึกภูมิใจในผลงานของตนเอง

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า การพัฒนาความสามารถในการเขียนบทโฆษณาสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ของนักเรียนโดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ เป็นกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีอิสระในการคิด มีความสุขในการเรียนและกระตือรือร้นที่จะเขียนผลงานตนเองออกมาอย่างสร้างสรรค์ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง และมีความคิดเห็นเชิงบวกต่อการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 233) ที่ว่า ครูจำเป็นต้องใช้กลวิธีการสอนที่น่าสนใจ โน้มนำนักเรียนให้หันมาใส่ใจการเขียน และฝึกปฏิบัติการเขียนด้วยความพอใจ เต็มใจ ผลงานของนักเรียนจึงจะสร้างความประทับใจและเกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การใช้เทคนิคซินเนคติกส์เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนบทโฆษณาสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนรู้

1.1 ควรสำรวจความสามารถพื้นฐานในการเขียนของนักเรียนก่อน หากนักเรียนมีความสามารถในการเขียนค่อนข้างสูงควรปรับเกณฑ์การประเมินผลงานให้สูงขึ้น

1.2 เนื่องจากคำถามของครู เป็นปัจจัยสำคัญที่จะกระตุ้นให้นักเรียนสามารถคิดเปรียบเทียบและเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ดังนั้นครูควรใช้คำถามที่หลากหลายและเป็นคำถามปลายเปิด เพื่อเพิ่มแรงจูงใจและให้อิสระในการตอบคำถามของนักเรียน ช่วยให้นักเรียน

สามารถคิดและเขียนออกมาได้อย่างสร้างสรรค์ เช่น ขั้นตอนการเปรียบเทียบทางตรงที่กำหนดให้นักเรียนนำสาหร่ายแปรรูปไคยไปเปรียบเทียบกับสิ่งต่าง ๆ โดยใช้วิธีการถามลักษณะทั่วไปของสาหร่ายแปรรูปไคยก่อน แล้วจึงให้นักเรียนนำลักษณะของไคยไปเปรียบเทียบกับสิ่งอื่น เช่น ไคยมีลักษณะอย่างไร ลักษณะของไคยเหมือนอะไรบ้าง โลกนี้มีอะไรเหมือนไคยบ้าง หรือไคยทำให้นักเรียนนึกถึงอะไรบ้าง

1.3 ทั้งนี้หากมีขั้นตอนไหนที่นักเรียนไม่สามารถตอบคำถามได้ โดยเฉพาะในขั้นตอนการเปรียบเทียบคำคู่ขัดแย้ง ซึ่งนับว่าเป็นขั้นตอนที่ค่อนข้างยาก ครูควรใช้การยกตัวอย่างประกอบเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและกระตุ้นความสามารถในการคิดของนักเรียน

1.4 การฝึกให้นักเรียนคิดเปรียบเทียบนั้น ควรเริ่มจากสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยหรือสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว เพื่อให้นักเรียนสามารถคิดเชื่อมโยงเรื่องที่เรียนกับประสบการณ์จริง จะช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างผลงานได้อย่างแปลกใหม่และน่าสนใจ เช่น สินค้าท้องถิ่น หรือสิ่งที่นักเรียนสนใจ

1.5 เนื่องจากบทโฆษณาสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ มีองค์ประกอบทั้งส่วนที่เป็นวัจนภาษาและอวัจนภาษา ดังนั้นครูผู้สอนควรวางแผนการสอนร่วมกันกับครูผู้สอนกลุ่มวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยใช้การสอนบูรณาการแบบขนานเรื่องการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ตกแต่งรูปภาพกับการเขียนบทโฆษณาสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อให้นักเรียนสามารถทำภาพประกอบและออกแบบตัวอักษรให้สอดคล้องกับแนวคิดของบทโฆษณาสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.6 ในขั้นตอนการปรับปรุงผลงาน ครูควรให้นักเรียนทำนอกเวลาเรียน เพื่อให้นักเรียนไม่รู้สึกรัดคอตันและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ตกตะกอนทางความคิด มีเวลาเพียงพอที่จะเขียนอย่างสุดความสามารถ และทำให้เกิดความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยโดยนำเทคนิคซินเนคติกส์ไปปรับใช้เพื่อพัฒนาทักษะของสาระการเรียนรู้อื่น เช่น วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์

2.2 ควรมีการวิจัยโดยศึกษาความสามารถในการเขียนบทโฆษณาสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์กับผู้เรียนระดับอุดมศึกษา และปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

2.3 ควรมีการวิจัยโดยศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถการเขียนบทโฆษณาสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์กับการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนอื่นที่เน้นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ เช่น รูปแบบ NM ของ Nakayama Masatoshi รูปแบบ KJ ของ Kawakita Jiro

2.4 ควรนำเทคนิคซินเนคติกส์ไปปรับใช้ในการศึกษาตัวแปรอื่นๆ เช่น สื่อที่สามารถกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ ความสามารถในการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์